

(nyerges)

FIKTÍV SZEMÉT

PÁRATLAN OLDAL - LIII. évfolyam 39. szám, 2009. szeptember 25.

Van Siófokon egy zárt részvénytársaság, amely új alapra helyezte a klasszikus közgazdaságtant, és bevezette a fiktív szolgáltatás fogalmát. Többé nem csak annak fizetünk, aki tesz értünk valamit, például áramot, vizet, gázt vagy telefonvonalat ad, akitől vásárolunk, s ezért magától értetődő, hogy kiegyenlítjük az áru ellenértékét.

A Zöldfok Településgazdálkodási és Kommunális ZRt. a díjfizetést úgy kezeli, mint ami neki jár. Mint az államnak az adó. Tetemes számlákkal bombázza a siófoki üdülőtulajdonosokat olyan időszakért, amelyben köztudomásúlag egy csepp benzint el nem fogyasztottak kukásautói, egy milligramm szemetet el nem szállítottak dolgozói, hiszen az üdülőkben teremtett lélek se tartózkodik, aki hulladékot termelt volna.

Szerencsére Siófokon sem minden cég ennyire modern. Vannak még maradi szolgáltatók, akik tartják magukat a klasszikus elvhez, a vízművek például csak akkora fogyasztást számláz, amekkorát a vízóra valóban mutat, az áramszolgáltató se tesz másképp, nem különben a telefontársaság. A helyi ABC-k sem küldenek április és június közt vásárolt fiktív élelmiszerekről és föltételezett italokról csekket, mert tudják, hogy ilyen vásárlás nem történt. Arra sem hivatkoznak, hogy a bolt épülete olyankor is áll, amikor vásárlók éppen nem tartózkodnak Siófokon - pedig a modern zöldfokos logika alapján megtehetnék.

A szemétszállítást azonban az önkormányzattal megkötött és rendeleti rangra emelt szerződés szabályozza. Ezt a ZRt.-t, úgy látszik, tűzön-vízen át fenn kell tartani, ha jó az embereknek, ha nem. Olyan csekélységre sem lehet tekintettel lenni, hogy szolgáltatásait csak néhány hónapig szokás igénybe venni. Ez a cég úgy hajt be fiktív ürítési (valójában cégfenntartási) díjakat, mintha azok adók volnának. Nem díjak - adók. Már a literben mért fogyasztás mennyiségét is diktátumként döntötte el valaki a fejünk fölött, s ugyanígy írta elő, hogy mekkora úrtartalmú legyen a kötelező „edényzet”. Az állampolgár hiába érné be 75 literes kukával, ha a ZRt. úgy dönt, hogy 110 liternyi fiktív szeméért többet számlázhat, tehát kötelező a 110 liter. Parancsba adatott továbbá, hogy a legszabályszerűbb műanyag zsákba csomagolt hulladékot is tilos elszállítani, azt széttúrhatják az utcán a kóbor ebek, ezt illetően nincs közegészségügyi szempont, akinek nem telik kukára, annak a szemete rothadjon el közterületen. Történetesen (itt nem részletezendő okokból) két éve egyetlen napot sem töltöttünk a nyaralóban, hulladékot egy litert se termeltünk, miattunk a ZRt. embereinek egyszer sem kellett megerőltetniük magukat. A fiktív fogyasztásról szóló számlák mégis rendületlenül érkeznek, összegük szemérmetlen, hátoldalukon az áll, hogy a rendelet alkalmazásától nem áll módjukban eltekinteni, be nem fizetés esetén viszont módjukban áll késedelmi pótdíjat kiszabni.

A szemét fiktív, de ez a diktátum szemétsége nem az.